

22 Απριλίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΛΑ ΑΝΔΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ (Αρ. 2)

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 515/91).

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Παράλειψη ενέργειας — Συνεχιζόμενη παράλειψη — Δύναται να προσβληθεί ξανά παρά την πρώτη ακύρωσή της από το Ανώτατο Δικαστήριο, εφόσον η παράλειψη συνεχίζεται.

5

Παρά την έκδοση ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά της παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να απαντήσουν στην αίτηση της αιτήτριας για έκδοση άδειας οικοδομής, η παράλειψη αυτή συνεχίστηκε και είχε ως αποτέλεσμα την καταχώρηση δεύτερης προσφυγής από την αιτήτρια, της παρούσας.

10

Η θέση των καθ' ων η αίτηση ήταν ότι με την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην πρώτη προσφυγή, δημιουργήθηκε δεδικασμένο και η αιτήτρια δεν ενομιμοποιείτο να καταχωρήσει δεύτερη προσφυγή για το ίδιο θέμα.

15

Η αιτήτρια ισχυρίστηκε πως η πρώτη προσφυγή προσέβαλε την παράλειψη απάντησης μέχρι την καταχώρησή της ενώ η νέα προσφυγή προσέβαλε την παράλειψη που συνεχίστηκε από τότε.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδεχόμενο την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Εξέτασα με μεγάλη προσοχή τα γεγονότα και τα επιχειρήματα των δύο πλευρών και είχα και την ευκαιρία να έχω ενώπιόν μου απόφαση του κ. Κωνσταντινίδη, Δ., στην Προσφυγή 540/91, που εκδόθηκε στις 24 Μαρτίου, 1992, με τους ίδιους ακριβώς 5 διαδίκους και το ίδιο ακριβώς ερώτημα και επίδικα θέματα. Στην απόφαση εκείνη γίνεται διεξοδική ανάλυση των θέσεων των δύο 10 πλευρών και λεπτομερής αναφορά σε όλα τα σημεία που εγείρονται, με παράθεση όλων των σχετικών αυθεντιών. Συμφωνώ απόλυτα με το περιεχόμενο της απόφασης αυτής, καθώς και με το σκεπτικό της, με την οποία ο Δικαστής δέχτηκε την προσφυγή. Θεωρώ περιττό να επαναλάβω την ανάλυση και τους λόγους που 15 περιέχονται στην απόφαση εκείνη και αρκετό να τους υιοθετήσω στην ολότητα τους. Έτσι καταλήγω στην αποδοχή της προσφυγής με δήλωση ότι η συνεχιζόμενη μέχρι σήμερα παράλειψη του Δήμου Λεμεσού να αποφασίσει πάνω στην αίτηση της αιτήτριας, είναι παράνομη και αντίθετη προς το Σύνταγμα και ότι παν ότι 20 παρελήφθη έπρεπε να είχε εκτελεσθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

20

Αναφερόμενη υπόθεση:

Oxturk v. Republic, 2 R.S.C.C. 35.

25 Προσφυγή.

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του Δήμου Λεμεσού να αποφασίσει πάνω στην αίτηση της αιτήτριας για την έκδοση άδειας οικοδομής και 30 να γνωστοποιήσει εγγράφως την απόφασή του είναι παράνομη και αντίθετη προς το Σύνταγμα και ότι παν ότι παρελήφθη έπρεπε να είχε εκτελεσθεί.

35 *Α. Παπαφιλίππου, για την αιτήτρια.*

Γ. Ποταμίτης, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40 Ο Δικαστής κ. Αρτέμης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Την 21 Μαΐου, 1990 η αιτήτρια

υπέβαλε στο Δήμο Λεμεσού αίτηση για την έκδοση άδειας οικοδομής. Ο Δήμος Λεμεσού παρέλειψε να απαντήσει και στις 28 Νοεμβρίου, 1990, καταχωρήθηκε η προσφυγή 1043/90. Η παράλειψη όμως συνεχίστηκε και μετά την άσκηση της προσφυγής εκείνης και στις 30.5.91 5 καταχωρήθηκε η υπό εξέταση προσφυγή, με την οποία η αιτήτρια ζητούσε την έκδοση δήλωσης ότι η συνεχιζόμενη μέχρι την ημέρα εκείνη παράλειψη του Δήμου να αποφασίσει πάνω στην αίτηση της αιτήτριας και να γνωστοποιήσει εγγράφως απόφαση της, είναι παράνομη 10 και αντίθετη προς το Σύνταγμα και ότι παν ότι παρελήφθη έπρεπε να είχε εκτελεσθεί. Ας σημειωθεί ότι απόφαση στην 1043/90, ακυρωτική της παράλειψης, ακολούθησε την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής. Τελικά η αίτηση για έκδοση άδειας οικοδομής έχει 15 παραμείνει σε εκκρεμότητα, παρά το παράπονο της αιτήτριας, πως η καθυστέρηση της στερεί τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει την περιουσία της και της προκαλεί ζημιά.

Η θέση του Δήμου, σε συντομία, είναι πως η δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου έχει εξαντληθεί με την έκδοση της απόφασης στην Προσφυγή 1043/90. Το αίτημα για έκδοση άδειας οικοδομής ήταν ένα, στο οποίο η μη απάντηση κρίθηκε αντισυνταγματική και ακυρώθηκε 25 και δημιουργήθηκε έτσι δεδικασμένο, που αποκλείει κάθε δυνατότητα επανεκδίκασης του ίδιου θέματος από το Δικαστήριο. Η παράλειψη συγχωνεύθηκε στην απόφαση, έτσι που να μην υπάρχει πιά αντικείμενο για ακύρωση.

Με τη σειρά της η αιτήτρια υποστηρίζει πως το δεδικασμένο που δημιούργησε η απόφαση στην πιο πάνω προσφυγή αφορά μόνο την παράλειψη μέχρι την ημέρα της καταχώρησης της προσφυγής εκείνης και από την ημέρα εκείνη η συνεχιζόμενη παράλειψη παραμένει 35 ακάλυπτη από τη δικαστική απόφαση. Πάνω στην ουσία του θέματος δεν υπήρξε ουσιαστική συζήτηση, αλλά παρόλον τούτο ο ευπαιδευτος συνήγορος του Δήμου ανέφερε ότι καταβλήθηκαν πολλές προσπάθειες για απόφαση πάνω στην αίτηση της αιτήτριας, αλλά λόγω 40 πάρα πολλών δυσχερειών κατέστη αδύνατη η λήψη απόφασης. Οποιοσδήποτε όμως δυσκολίες και αν είχαν εμφανισθεί κατά την εξέταση της αίτησης, ο Δήμος είχε

υποχρέωση να αποφασίσει και το τελικό αποτέλεσμα είναι πως δεν είχε αποφασίσει, και επομένως δεν είχε εκπληρώσει την υποχρέωση του. Η υπόθεση **Turhan M. Ozturk v. the Republic (Public Service Commission and Another**, 2 R.S.S.C. p.35, στην οποία βασίστηκε ο συνήγορος των καθ' ων η αίτηση ως υποστηρίζουσα τη θέση του, αφορά εντελώς διαφορετική περίπτωση, στην οποία η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας είχε καταλήξει σε απόφαση που αφορούσε Τουρκοκύπριο, χωρίς τη ειδική πλειοψηφία που απαιτεί το Άρθρο 125(3) του Συντάγματος. Εκεί αποφασίστηκε ότι, άνκαι η απόφαση δεν ήταν έγκυρη, συνιστούσε πράξη προσβλητή με την έννοια του Άρθρου 146 και όχι παράλειψη.

Εξέτασα με μεγάλη προσοχή τα γεγονότα και τα επιχειρήματα των δύο πλευρών και είχα και την ευκαιρία να έχω ενώπιόν μου απόφαση του κ. Κωνσταντινίδη, Δ., στην Προσφυγή 540/91, που εκδόθηκε στις 24 Μαρτίου, 1992, με τους ίδιους ακριβώς διαδίκους και το ίδιο ακριβώς ερώτημα και επίδικα θέματα. Στην απόφαση εκείνη γίνεται διεξοδική ανάλυση των θέσεων των δύο πλευρών και λεπτομερής αναφορά σε όλα τα σημεία που εγείρονται, με παράθεση όλων των σχετικών αυθεντιών. Συμφωνώ απόλυτα με το περιεχόμενο της απόφασης αυτής, καθώς και με το σκεπτικό της, με την οποία ο Δικαστής δέχθηκε την προσφυγή. Θεωρώ περιττό να επαναλάβω την ανάλυση και τους λόγους που περιέχονται στην απόφαση εκείνη και αρκετό να τους υιοθετήσω στην ολότητα τους. Έτσι καταλήγω στην αποδοχή της προσφυγής με δήλωση ότι η συνεχιζόμενη μέχρι σήμερα παράλειψη του Δήμου Λεμεσού να αποφασίσει πάνω στην αίτηση της αιτήτριας, είναι παράνομη και αντίθετη προς το Σύνταγμα και ότι παν ότι παρελήφθη έπρεπε να είχε εκτελεσθεί.

35

Επίσης επιδικάζω έξοδα υπέρ της αιτήτριας.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.